

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno diplomanta:	Marek Gerle
Název práce:	Zločin genocidia před mezinárodními trestními institucemi
Rozsah práce:	188 216 znaků (vlastní text včetně mezer a poznámek pod čarou)
Datum odevzdání práce:	14. 12. 2021

Aktuálnost (novost) tématu; náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody:

Tématem diplomové práce je „Zločin genocidia před mezinárodními trestními institucemi.“ Jedná se o téma rozsáhlé, jež vyžaduje studium a pochopení řady náročnějších institutů mezinárodního trestního práva. Současně je dané téma stále aktuální, a to i s ohledem na definici zločinu genocidy v Římském statutu a možný judikaturní vývoj před Mezinárodním trestním soudem. Autor v úvodu práce též detailně představil metodologický přístup, který kombinuje více metod. Proklamované metody pak byly v práci skutečně i použity.

Formální a systematické členění práce; vyjádření k práci; kritéria hodnocení práce (splnění cíle práce, samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství, logická stavba práce, práce se zdroji, hloubka provedené analýzy, úprava práce, jazyková a stylistická úroveň):

Práce se člení na úvod, dvě kapitoly a závěr. Autor na začátku práce přibližuje téma diplomové práce. Na základě předběžných poznatků si autor klade následující hypotézu „*Definice zločinu genocidia v podobě, v které ji rozvinula judikatura mezinárodních trestních institucí, odpovídá potřebám 21. století.*“ Za cíl si klade prezentovat aktuální stav problematiky za využití zpracování recentního vývoje v judikatuře mezinárodních trestních institucí. Dále autor představuje zločin genocidy jakožto zločin dle mezinárodního práva, jeho definici a související historický vývoj zakotvení tohoto zločinu. Ve třetí kapitole se věnuje objektivní stránce zločinu genocidy a zabývá se jednotlivými formami naplnění skutkové podstaty tohoto zločinu. V závěru práce pak autor rekapituluje svá dílčí zjištění učiněná v průběhu práce a posuzuje platnost stanovené hypotézy.

Práce je psaná velmi čtivě a je logicky dobře postavena. Z práce zjevně vyplývá, že autor provedl velmi kvalitní i rozsáhlou rešerši a analýzu relevantních pramenů práva. Lze též ocenit, že autor se neomezuje pouze na deskripci, ale nevyhýbá se ani podložené kritice či vlastním názorům na danou problematiku. Osobně bych doporučila autorovi se pro budoucí účely zamyslet nad členěním práce do uvedených kapitol, kdy např. objektivní stránka zločinu tvoří samostatnou kapitolu, zatímco např. subjektivní stránka je pouze podkapitolou v rámci kapitoly „Genocidium jako zločin podle mezinárodního práva“. Jedná se však o spíše marginální připomínku relativně technického charakteru, protože práce se čte velice dobře a bezproblémově se v ní orientuje. Autor použil velmi slušné množství relevantních zdrojů, téma rozebral do hloubky a práce je stylisticky i gramaticky na velmi dobré úrovni.

Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě:

1. V kapitole 1.4.2 se autor zabývá problematikou speciálního úmyslu v podobě zničit „úplně či částečně“ chráněnou skupinu. V rámci obhajoby by autor mohl ještě přiblížit a představit vlastní názor ohledně problematiky geografického vymezení dané skupiny. Tedy např. pokud by pachatel měl úmysl zničit např. určitou chráněnou skupinu žijící na území Prahy, avšak nezajímala by jej tato skupina nad rámec uvedeného města, mohlo či nemohlo by se jednat o genocidu? Shledává autor určitá rizika v přístupu trestních tribunálů k této problematice?
2. V podkapitole 2.2.2 se autor věnuje přímému a veřejnému podněcování ke spáchání genocidy, přičemž na str. 61 a 62 se konkrétně věnuje nejasné hranici mezi nenávistnými projevy a podněcováním ke spáchání genocidy. V tomto kontextu např. uvádí *„Další z dělicích linií může být element úmyslu, tedy otázka, kam původce takovým projevem míří. Pokud jim sleduje jen vyjádření svého názoru, který nemá vyvolat v příjemcích další reakci, či se jedná pouze o rozšíření pohoršení či nenávisli, může se jednat o nějaký z činů trestných podle vnitrostátního práva či nepřekročit hranici trestní či administrativně právní odpovědnosti vyžadující jakýkoli postih.“* Jak by autor nahlížel na situaci, kdy by pachatel podněcoval (veřejně) k nenávisli vůči chráněné osobě s tím, že jeho cílem je vyvolat násilnou reakci vůči chráněné skupině. Jednalo by se dle jeho názoru o podněcování ke spáchání zločinu genocidy či o „pouhý“ hate speech?

Doporučení práce k obhajobě a navržený klasifikační stupeň:

S ohledem na shora uvedené práci doporučuji k obhajobě a s podmínkou úspěšného zodpovězení otázek doporučuji hodnocení "výborně".

V Praze dne 13. ledna 2022

Mgr. Kristýna Pelikánová Urbanová, LL.M., Ph.D.